

عنوان مقاله:

هوش مصنوعی: انقلابی در آموزش و پرورش یا اتویایی دست نیافتنی؟

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

طیبه سالک سقین سرا - کارشناسی کتابداری

خلاصه مقاله:

ادغام هوش مصنوعی (AI) در آموزش به دلیل پتانسیل آن برای ایجاد تحول در تجربیات و نتایج یادگیری توجه قابل توجهی را به خود جلب کرده است. این مطالعه نقش هوش مصنوعی را در انقلاب آموزش و پرورش بررسی می کند و چگونگی بهبود شیوه های آموزشی را بررسی می کند. این مقاله از طریق بررسی جامع ادبیات و تجزیه و تحلیل مطالعات تحقیقاتی موجود، پیامدهای هوش مصنوعی در سیاست آموزشی، عمل و تحقیق را بررسی می کند. روش های مورد استفاده شامل بررسی سیستماتیک پایگاه های اطلاعاتی دانشگاهی و تجزیه و تحلیل یافته های کلیدی از مطالعات مرتبط در این زمینه است. این یافته ها تاثیر چندوجهی هوش مصنوعی را در آموزش برجسته می کند و پتانسیل آن را برای افزایش تجربیات یادگیری شخصی، تسهیل استراتژی های ارزیابی تطبیقی، و ارائه بینش های ارزشمند از طریق تجزیه و تحلیل داده ها آشکار می کند. علاوه بر این، فناوری های هوش مصنوعی فرصت هایی را برای مربیان فراهم می کند تا شیوه های تدریس را بهینه کنند، مشارکت دانش آموز را ارتقا دهند، و اخلاقیات و نوآوری را در کلاس پرورش دهند. با این حال، این مطالعه همچنین چالش هایی مانند تعصب الگوریتمی، نگرانی های مربوط به حریم خصوصی داده ها، و نیاز به آموزش جامع معلمان و پشتیبانی در یکپارچه سازی موثر فناوری های هوش مصنوعی را شناسایی می کند. در نتیجه، این مطالعه بر پتانسیل تحول آفرین هوش مصنوعی در آموزش تاکید می کند و در عین حال بر اهمیت ملاحظات اخلاقی، برابری و رویکردهای انسان محور تاکید می کند. همانطور که هوش مصنوعی به تکامل خود ادامه می دهد، تلاش های مشترک بین سیاست گذاران، مربیان، محققان و توسعه دهندگان فناوری برای بهره گیری از مزایای آن و رسیدگی به چالش های نوظهور در این زمینه بسیار مهم است.

کلمات کلیدی:

هوش مصنوعی، انقلاب آموزشی، یادگیری شخصی، ارزیابی تطبیقی، تجزیه و تحلیل داده ها.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2053566>

